

[Pilgaard Andersen]

indstillet på at give et tilskud til de arbejdsgivere, der vil modtage en handicappet.

Vi har nævnt i vores oplæg flere gange, hvilke områder vi har tænkt på. Jeg kan nævne nogle eksempler. Telefonpasning er et af de områder, hvor de handicappede kan være med. Jeg ved godt, at det måske ikke altid er det, de handicappede ønsker, idet de ønsker at få et af de traditionelle job, men vi ved, at her er nogle af de job, som eventuelt kunne tilbydes. Ud fra den betragtning mener jeg, vi skal forsøge på at få dem placeret på de områder, hvor der virkelig er muligheder for at placere dem. Man kunne også forestille sig billetsalg af en eller anden art eller betjening af et EDB-terminalsistem. Der er en lang række områder, hvor man kunne forestille sig de handicappede placeret.

Jeg synes, vi skulle forsøge på i dette handicapår at finde ud af, hvilke muligheder vi har for at placere de handicappede i et arbejdsmiljø. Jeg mener, det er relevant, at vi får de undersøgelser sat i gang. På baggrund af den arbejdsløshed, vi har i dag, ved vi selvfølgelig, at der kan være vanskeligheder, men spørgsmålet er så, om vi ikke skal prøve at favorisere nogle af de områder og sige, at de skal placeres på nogle af de poster, de kan varetage.

Der står i den kommunale styrelseslov, at kommunerne fortrinsvis skal beskæftige folk med en form for invaliditet eller en form for handicap. Jeg synes ikke, at denne passus er blevet brugt ude i kommunerne. Vi ved, at der er adskillige kommuner, der desværre ikke har levet op til de forventninger, man måtte stille. Man burde ansætte nogle af de handicappede ude i kommunerne. Her havde man også en mulighed.

Jeg er bange for, at der også fra personaleorganisationer har været en vis antipati mod de handicappede. Man har i hvert fald forsøgt på ligesom at skubbe dem ud. Jeg tror på, at vi skal forsøge på det modsatte, forsøge på at placere dem. Jeg anser det f.eks. for vigtigt, at vi som før nævnt får dem placeret i kommunerne. Jeg tror, der her ville være en mulighed for at placere dem på nogle poster, som de kunne bestride.

Jeg håber, at vi ved denne debat kan være med til at løse nogle af de problemer, der er rent beskæftigelsesmæssigt. Jeg håber også, vi kan være med til at imødegå nogle af de urimeligheder, der har været omkring indførel-

sen af socialindkomsten. Jeg håber på, at der vil komme nogle indrømmelser fra regeringen og fra socialdemokratiet og dets forligspartier, altså at de vil være med til at ændre reglerne, sådan at det ikke er en speciel gruppe mennesker, det kommer til at gå ud over.

Man har også øvet pres på regeringen fra anden side. Jeg håber, at vi ved at opstille nogle af de problemer man får regeringen til at indse, at her er et område, hvor vi må forsøge på at gøre det bedre for de svage i vores samfund. Det er mit håb, at denne debat vil medvirke hertil.

Birthe Nielsen (SF):

At gå ind i handicapåret uner mottoet »lige adgang og lige muligheder« og så samtidig forringe vilkårene så stærkt, som det er gjort her for de handicappede, fordi man nu griber ind i ydelser, der har til formål at kompensere for de ulemper, der er ved at være handicappet, det ligner mest af alt en parodi. Derfor skal der da også mere end almindelig optimisme til at tro, at der kommer mere ud af FNs internationale handicapår, end der kom ud af børneåret.

Vi har fra socialistisk folkeparti i solidaritet med de handicappedes organisationer valgt at udtræde af den officielle nationalkomité og i stedet valgt at indtræde i den alternative komité. Når vi til trods for dette har ønsket at medvirke til debatten i dag, hænger det sammen med, at handicapåret er en slags mediebegivenhed, hvor vi, der har noget på hjerte, lettere får adgang til at ytre os – og forhåbentlig også blive hørt. Jeg finder, det er vigtigt, at der skabes debat og engagement og forståelse for de handicappedes vilkår, så der på længere sigt også kommer noget positivt ud af handicapåret.

Når man taler om lige adgang, forudsætter det imidlertid, at der gøres en særlig indsats, som sikrer, at alle de tilbud, som samfundet yder til borgerne, ikke blot kan modtages af ikke-handicappede, men også af de handicappede.

Lige muligheder skabes ikke ved at afskaffe handicapkompenenserende ydelser, men ved at sikre, at ydelserne har et sådant omfang og indhold, at de råder bod på den ulighed, der er en følge af, at samfundet på langt de fleste områder kun er indrettet til de raske og